

Robert Surcouf

Hozzájadt: Cselle Miklós

2014. szeptember 26. Péntek 11:10

Utolsó frissítés 2014. szeptember 26. Péntek 20:57

Egy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő, csorsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóztársaságot megalapozva vagyont, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajón. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezzel hajóval kezdte csorsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízható levéllel. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányzó lefoglaltatta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormányzóval a zsákmányolt hajókat egy részét.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakában hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ájra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt csorsaire hajókat és kereskedőhajókat építtetett és szerelt fel. Ezek a csorsaire hajók sikeres ékbeszerés, kártutakat tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófilisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ájfoundland) kártutására és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable csorsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy májrik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerész). Mikor a szüleik elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án átkéntesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France céljára. Kévetkezésképpen a rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elszállt a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt fekete rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibővelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába könyörítette őket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba köszött indulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban átvette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár kártutására.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormányosnak a Francia Királyi Flotta 20. zászlós Bienvenue nevű flut (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejollif kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kéztársaság háborúja a királyi monarchia szétválásával, lezárja az An i bóké, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40 zászlós Cybele fregatt felzetén zászliás rászt a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ártárták Isle de France brit blokádját, elkergették a brit hadihajókat, néhányra lehetőséget a szabad hajózást és ezáltal elkerülve a fenyegetés ellenében. Ekkor esett át a zkeresztségen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf átvette a 4 zászlós Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedés ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Kéztársaság is egyértelműen megtiltott azt. Visszatérőse után a Kéztársasági Bizottmány átgynékei átvizsgálják a hajóztársaság rabszolgakereskedésére utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találtak semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf átvette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 zászlós Modeste csorsaire szónor parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet átvézett örmillie-nek. Malartic gyvív megtagadta a csorsaire megbízható levél kiállítását és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősbékeket Álelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy ázongó de navigation- birtokában, ami felhatalmazta az ányádelemre, de nem engedélyezte a zsákmánynejtást. A Sainte Anne szigeteken kőret nagymóret brit hajózt be, de ájjelel a zátonyok kőzt ájthajóztva lerázta áket.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajózik egy rakomány rizs behajóztására. Ástkájzben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elátt elfogta corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra.

Január 28.-án ájjelel elfogta a 12 ágyás Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset talájtak. A kővetkező napon talájközött a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos ágyása volt ács 150 fá's legénysággel hajóztott. Surcouf nagy tájvolságbá utána indult, majd kőzelebb áorve felismerte a nyomasztás tálerát, mágis a támadás ács megcsájklyá mellett dántátt. Brit lobogás alatt kőzeledett a Triton-hoz, kőzben fellelkesá-tette 26 emberá, majd az utolsó pillanatban felvonta a francia lobogást ács heves támadájt indá-tott. Az ezt kőveté 45 perces kőzdelem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az első tiszt Picket, valamint 10 matróz, további 5 súlyosan megsárált, a tábbiek pedig megadták magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átkáldte a Diana fedélzetére, amelyet aztán 30 000 rópia vájtságdá-j fejében elengedett.

Surcouf a zsákmányolt hajókkal 1796. március 10.-én tárt vissza Isle de France-ra. Mivel az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedőhajó, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajó, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a Gangesz deltáján elfogott corsaire pályafutása első hajóját, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimó legénysággel elkáldátt Isle de France-ra.

A Clarisse utazása

Miután 14 hánapot táttátt Párizsban, 1798 elején Surcouf ájtvette a Clarisse corsaire brig parancsnoksájt. Ez egy 14 ágyás hajó volt, 4 darab 12 fontos ács 10 darab 8 fontos ágyával, 120 fá's legénysággel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajózáp-tát, ezáttal egy árványes corsaire megbá-zálevá birtokában. Az Isle de France felé vezeté, áldázt be vett egy brit rabszolgahajó, amelyik elmenéá, miután elláte a Clarisse elárbcájnak sudarát (foremast tops). Kásább, a Járeményságg fokájtá dáre Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmezté ávásra megájt. Erre átkáldátt egy kis látszáimó legényságet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-án megáorkezték La Réunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátrára, ahol Susoh kikötőben kő 20 ágyás kereskedőhajó talált amint á borsot rakodtak. A Clarisse a kőzelékbén horgonyzott le ács tázet nyitott, miután Surcouf elkáldte áccsát, Nicolas-t 20 emberrel csánakokon, hogy kerálje meg a nagyobb hajó ács támadja meg, má-g á a Clarisse-szal a másik oldalá támadott. A kő oldálá egyszerűen megtámadott hajó legényságe 30 perces kőzdelem után megadta magá. A másik hajó elvágtá a horgonykáteleit ács menekálni prábá, de a csánakok lerohanták ács ellenállás náiká elfoglalták, mivel a legényságeknek legnagyobb rásze a parton volt. Surcouf jániusban tárt vissza Isle de France-ra a zsákmányal.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-rá La Réunion felé, Malartic ágyvivá jelentéseit vitte a kormányzónak. Innen Jávára hajózt vizót, ahová szeptember 27.-én áorkezt meg. Október 1.-én elfogott egy kereskedőhajó, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elkáldátt Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piaszt szállá-tott; 6.-án elfogott egy brit százállá-tá; 11.-én pedig a 20 ágyás Auspicious-t, amelynek a fedélzetén 1 032 580 frank ártáka rakományt zsákmányoltak. December 10.-én Mergui felé indult álelemért ács hogy a foglyokat szabadon eressze. Ástkájzben talájközött a francia Malartic corsaire hajóval, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a kő hajó belefutott a 38 ágyás HMS Sybille fregattba, amely áldázt be vette a franciákat. Surcoufnek ágy sikerá, hogy kidobott a hajóba nyolc ágyás ács egyáob felszerelési tárgyakat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedőhajó, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án ászlelték kő amerikai 16 karrándos hajó, amelyek csatasorban haladtak. Bár a Clarisse-rá nagyon hínyzott az a kidobott nyolc ágyás, Surcouf mágis harcba szállt. Megcsájklyázták a hájul haladás Louisa-t, kőzben folyamatosan láttá a másik hajó, a Mercury-t, amelyik megprábájt a Louisa segá-tsággre sietni. Nicolas Surcouf vezetésevel a 30 fá's támadás csapat ájtugrájt a Louisa fedélzetére, kőzben a Mercury elmenéá. A Clarisse nem tudta áldázt be venni mert az átkáztáskor letárt az orráboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztót Nicolas Surcouf kapta meg.

A javátások elvágtáse után a Clarisse folytatta ártájt, melynek során mágg elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succás ács az Albion nevá hajókat. 1800. február elején tárt vissza Isle de France-ra.

A Confiance ártja ács a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusban vette á a 18 ágyás gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnoksájt. Erre a parancsnoki posztra elázá leg Dutertre kapitányal egyátt pályáztak, a versengésá k máj-máj párbajig fajult. Malartic ágyvivá'nek kellett kőzbelápnie, á azzal áorvelt, hogy egy ilyen ájsszecsapás ázegy angol gyázelemé lenne. Ekkor

be matrásznak Ambroise Louis Garneray festés, aki károsabb Surcouf átletrajára lett (az a alkotás a lentebb látható Confiante elfogja a Kentet cA-mA± festmény).

1800. Áprilisban a Confiante a Szunda szorosban hajszótt, ahol elfogott egy amerikai hajást, ezután elhagyta a szoros, mivel hárek szerint arrafelől járta a fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felől elkerült egy brit sorhajás a Confiante egy fregattot, majd a Bengálii felől vette az irányt.

Szeptember 19.-án a Confiante elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely táz Ájgyőjébből nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nvelése végett. A kvetkezé napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felől, Surcouf pedig Ga felől vette az irányt, ahol elfogott három kisebb hajást.

1800. október 7.-én Kalkutta közelében, Sand Heads előtt a Confiante fsszefutott a 824 (egykoraiak szerint 1200 tonnás, 40 Ájgyő Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartózkodott a korábban hajszótt elpusztult Queen megmentett legénysége, miáltal fsszesen 437 f - ebből 300 tengerész és katoná - volt a haján (egykoraiak szerint 120 gyalogos sorkatona is). Surcouf megcsáklázta, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tbb mint másfél órára csata után ellenőrzés alá hajtották a hajást. A britek vesztesége 14 halott, kzt 1/4 a kapitány, és 44 sebesült volt, míg a francia oldalon 5 halott és 10 sebesült volt. Surcouf egy ára szabad rablást engedélyezett az embereinek, Áim ez alatt a náket a kabinjaiban áriztette, Ágy Áket nem árté semmilyen zaklatás. A foglyok kzt volt Frederick St. John tábornok és a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiante első tisztjét, Drieux hadnagyot kldte Át a Kent-re parancsnoknak 60 fnyi legénységgel, a foglyokat pedig egy pár nappal később megállított kereskedőhajára szállított, Át és elengedte. A Confiante és a novemberben érkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása áriási szenzációt keltett, a Brit Admirális pedig dájat táztt ki Surcouf fejére.

Az Isle de France-ra való visszatárára után a Confiante ážen aventurier felszerelést kapott (a francia tengerészetnél a hajást nevezték Ágy, amelyeket háború idáiban kereskedelmi hajástként egyedül, k-sáret nálkáli hajszás szereltek fel, teljes fegyverzettel és maximális legénységgel, Áim Áruval megrakodva, és amelyek a honi kikötőbe tartottak), 89 fás legénységgel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felől. Ástkáztben azárt Surcouf mággal páj hajást, melyek kzt 1/4 jelentás a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronáddal ellátott, 60 fás legénységgel rendelkező hajás, amelyet 10 000 piaszter vjtságdj ellenében szabadon bocsájtott, miután kicserélte a fájrbocájt Confiante-ával.

A francia partok előtt a Confiante belefutott a brit blokádba és Áldázt be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak Ágy sikerült leráznia, hogy egy hájában minden Ájgyőjé, a horgonyokat, a csáknakat, sá az Árbocok náhÁiny darabjait is tengerbe dobatta. Valászá-náleg 1801. Április 13.-án árkézett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megpráblta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, Áim Á nem volt hajlandó. Hennequin szerint maga Napóleon ájnlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot és kát fregatt parancsnokságt, Áim Á nem akarta elveszá-teni a cselekvési szabadságt és nem fogadta el a felajnlott rangot. Napóleon mindazonáltal kitántette a ážSabre dá™honneurá-rel (a ážDicsás kardjá, az 1799-ben alapított á katonai kitántetés-sorozat része, amelyekkel kiemelkedő hadítettek vgrehajtásait ismerték el). A ážLegion dá™ (Becsáletrend, a mai napig a legmagasabb francia kitántetés) megalap-tása után, mint a ážSabre dá™Honneurá tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-én.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án feleségül vette Marie Blaize-t, aki máj kát Áve volt a menyasszonya, házasságt ideje alatt Át gyermeká k száletett. 1805 ktrá, az apásáival kzt sen, elkezdett corsaire hajást felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kzt 1/4 eml-táre málták a Caroline, amely nágy hajást fogott el az Indiai ÁceÁnon Nicolas Surcouf parancsnoksága alatt, a Marsouin, és a Confiante, amely kát hajást zsákmányolt Joseph Potier parancsnoksága alatt.

A Revenant Átja

Á-tá vnyi visszavonult álet után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 Ájgyő corsaire hajást, amihez Á maga adta me specifikáciákat. A hajás a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-ból 192 fás legénységgel Bengália felől. Ástkáztben, március 9.-én elfogta a Liverpool-ból nemrég indult, 16 darab 12 fontos Ájgyővel ellátott Aun brit rabszolgahajást, amelyrál tengerbe dobatta az Ájgyőkat, eláztatta a puskaopt, tánkretette náhÁiny vitorlájt, majd vjtságdj felében elengedte.

Jánosban árkézett meg Isle de France-ra, Áttárvé a brit blokádot, miután Átkáztben mággal elfogott náhÁiny hajást. Á ezután kvtkezé Átja során, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hajást, rásben azárt, mert a brit hajást hajlamosak voltak bevonni a lobogást, amikor rájáltak, hogy ki az ellenfél.

Surcouf megárkézése Isle de France-ra nem maradt ászreváten: a hivatalos szervek és a lakosság nagy lelkesedéssel fogadták, a kalkuttai brit biztos-társaságok pedig megduplázták a fejére kitázttt vördá-jat, ami Ágy elárte az e rápiát (lak vagy lakh: dálájsiai mártákegyés, 100 000-et jelent), azaz a 250 000 frankot. Szeptember 3.-án kihaj Bengália felől. Ezen az Átján az alábbi hajást fogta el:

-Á Á Á szeptember 25: brit 12 Ájgyő Trafalgar, 10 000 zsák rizzsel, 14 Ájgyő Mangles, 11 000 zsák rizzsel

-Á Á Á szeptember 27: 12 Ájgyő Admiral Applin, 9 500 zsák rizzsel

-Á Á Á október 1: 1 Ájgyő Suzannah, 5 500 zsák rizzsel

-Á Á Á október 19: Success, fáruval rakott, legett

-Á Á Á október 30: 12 Ájgyő Fortune, rakomány nálkáli, elsőlyyedt

-Á Á Á november 15: az indiai Macaulay

-Á Á Á december 18: brit 10 Ájgyő Sir William Borrough

-Á Á Á december 30: portugál Oriente

-Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajójáról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Késői évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az Atlanti-óceánon, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyőzte a HMS Alphe-t, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szkennerrel, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gardiában. A francia Napóleon (Bonaparte visszatérése Elba szigetére) alatt Surcouf a Lázár vezéréként szolgált és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csatában lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedőhajót és Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A síremlékén egy feldolgozómb található az Indiai Óceán tengerészei által készített horgony, sírfelirata (nyersfordításban):

„Egy hős tengerész bevégezte pályafutását,
 a tengerre nyugszik sírjében
 A tengerészeket megfosztották apjuktól
 A szerencsétlenek elvesztették barátjukat”

A francia Haditengerészet eddig azt hajávtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futórgáz (avisó), egy páncélozott cirkáló, egy tengeralattjáró (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojok-sárló, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkáló?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalázkönyv

Horia Matei: A vezredek kalázkönyve

<http://www.merriam-webster.com/dictionary>

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf